ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

------=====00=====--------

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ:...../ສພຊ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

ຮ່າງກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ
(ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1.(ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການລົງທຶນຂອງພາກທຸລະກິດພາຍໃນ ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ຖືກຕ້ອງ, ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆຈາກລັດ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຂອງລັດ, ຂອງປະຊາຊົນ ແນ່ໃສ່ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່, ເຂັ້ມແຂງ, ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຢືນຍົງ, ເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 2. (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນການວາງນະໂຍບາຍ ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນດ້ານຕ່າງໆແກ່ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ

ລາວໄດ້ຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ , ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ລວມທັງການ ອະນຸຍາດອອກໄປລົງທຶນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 3. (ປັບປຸງ)ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. **ການລົງທຶນ** ໝາຍເຖິງການນຳເອົາເງິນທຶນ, ຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫລື ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

2. **ຜູ້ລົງທຶນ** ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ລົງທຶນດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫລື ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

3. **ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ** ໝາຍເຖິງພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

4. **ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ** ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

5. **ທຶນທີ່ມີຕົວຕົນ** ໝາຍເຖິງເງິນຕາ, ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ;

6. **ທຶນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ** ໝາຍເຖິງຊັບສິນທາງປັນຍາ ລາຍຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ສິດເຊົ່າ, ສິດທາງດ້ານການຄ້າ, ມູນຄ່າການສຳປະທານ ແລະ ອື່ນໆ;

7. **ກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ** ໝາຍເຖິງປະເພດທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ ເປັນຕົ້ນ ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພົນລະເມືອງ.

8. **ການສຳປະທານ** ໝາຍເຖິງການທີ່ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນ ນຳໃຊ້ສິດໃນກຳມະສິດຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຂອງລັດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນ ທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ;

9. **ສັນຍາສຳປະທານ** ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັນ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຂອງ ລັດຖະບານ ທີ່ໃຫ້ສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ພາຍໃຕ້ບັນດາເງື່ອນໄຂສະເພາະຕາມສັນຍາ;

10. **ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານບັນທຶກການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ.

11. **ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ** ໝາຍເຖິງກົນຈັກ ແລະ ພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍກົງເຂົ້າໃນການດຳເນີນກິດ ຈະການລົງທຶນຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ;

12. ການລົງທຶນທາງກົງ ໝາຍເຖິງການນຳເອົາທຶນເຂົ້າດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນກາຍເປັນເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫລື ຂະຫຍາຍວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

13. ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍການສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່, ໂຮມເຂົ້າ, ຊື້ ແລະ/ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການຂອງບໍລິສັດຕ່າງປະເທດທີ່ມີແລ້ວ;

14. ເງິນຕາ ໝາຍເຖິງສະກຸນເງິນກີບ ແລະ ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 4. (ປັບປຸງ)ນະ�โยบายຂອງລັດກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການກຳນົດນິຕິກຳກ່ຽວຂ້ອງ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ, ດ້ານແຮງງານ, ການໃຫ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ສະໜອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ, ລວມທັງການຮັບຮູ້, ຮັບປະກັນປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ດ້ານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍສອງຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ທຸກຂະແໜງການ, ກິດຈະການໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຍົກ ເວັ້ນເຂດ ແລະ ກິດຈະການທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ.

ມາດຕາ 5. (ປັບປຸງ) ຫລັກການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະ�โยบาย, ยุดทะสาด, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ, ເຂດແຄວ້ນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບ ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ;

3. ຮັບປະກັນໃຫ້ການລົງທຶນໄດ້ຮັບການບໍລິການທີ່ສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ດ້ວຍການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສິດ, ກຳມະສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກລັດ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

4. ວາງນະ�โยบายສົ່ງເສີມ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

5. ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄປພ້ອມກັບການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທັງຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພໃນທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ໃນເຂດການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 6. (ປັບປຸງ)ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພົວພັນໂດຍກົງກັບການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7. (ເກົ່າ 7) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ປະສົບການດ້ານການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ການຕະຫລາດ, ການຄ້າ, ແຫລ່ງທຶນ, ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ພາກທີ II

ຮູບການ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 8. (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນສາມາດລົງທຶນທາງກົງດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ;
2. ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ;
3. ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ.
4. ການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ (PPP)

ມາດຕາ 9 ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນຫລື ຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງ ປະເທດຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງອາດຈະມີຜູ້ລົງທຶນຜູ້ດຽວ ຫລື ຫລາຍຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການ ຫລື ໂຄງການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 10 (ເກົ່າ) ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ແມ່ນການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງຜູ້ ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີກຳມະສິດຮ່ວມກັນ ແລະ ສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນແມ່ນກຳ ນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ.

ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນຮູບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະກອບທຶນຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ສິບສ່ວນ ຮ້ອຍ (10%) ຂອງທຶນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 11. (ປັບປຸງ)ການລົງທຶນແບບທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ

ການລົງທຶນແບບທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ແມ່ນການດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ຮ່ວມລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ກັບນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ຢູ່ສປປ ລາວ ໂດຍມີສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດນຳກັນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ ແລະ ໂດຍ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່

ຫລື ສາຂາຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ. ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກຳນົດສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ຕໍ່ກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນທີ່ໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມລະບຽບການ.

ສັນຍາການລົງທຶນແບບທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ຕ້ອງນຳໄປຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທະບຽນສານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 12. (ປັບປຸງ)ການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ

ທຶນຈົດທະບຽນຕ່ຳສຸດຂອງກິດຈະການສຳປະທານ ທີ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ແປດ (8) ຕື້ກີບ

ທຶນຈົດທະບຽນຕ່ຳສຸດຂອງກິດຈະການສຳປະທານທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ສາມ (3) ຕື້ກີບ.

ທຶນຈົດທະບຽນຕ່ຳສຸດຂອງກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ (120) ລ້ານ ກີບ.

ທຶນຈົດທະບຽນສຳລັບການລົງທຶນທົ່ວໄປ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນຂອງກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັບກິດຈະການສຳປະທານ.

ສຳລັບກິດຈະການທີ່ມີການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ ໄວ້ໃນລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການນັ້ນ.

ມາດຕາ 13(ໃໝ່)ການຖອກທຶນຈົດທະບຽນແລະ ການນຳເຂົ້າທຶນ

ທຶນຈົດທະບຽນ ຕ້ອງ ຖອກເປັນເງິນຕາ ແລະ /ຫລື ວັດຖຸ ຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ ແລະ ຕ້ອງ ຖອກໃຫ້ຄົບພາຍໃນ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ຫຼື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ການນຳເຂົ້າທຶນມາພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັບລັດຖະບານ.

ທຶນທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດຕ້ອງຜ່ານການຢັ້ງຢືນຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ. ສຳລັບການຖອກທຶນທີ່ມີແຫຼ່ງທຶນຈາກພາຍໃນ ແມ່ນຕ້ອງຜ່ານການຢັ້ງຢືນຈາກ ຂະແໜງການເງິນ.

ການຖອກທຶນຈົດທະບຽນທີ່ເປັນວັດຖຸ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 35%.

ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງສະແດງໃບຢັ້ງຢືນການຖອກທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ການນຳເຂົ້າທຶນທຸກຄັ້ງ ຕໍ່ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນບົດລາຍງານປະຈຳໄຕມາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 14(ໃໝ່)ການເພີ່ມທຶນຈົດທະບຽນ

ການເພີ່ມທຶນຈົດທະບຽນ ຂອງນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ນຳເຂົ້າ ຫລື ໄດ້ຖອກທຶນຈົດທະບຽນ ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ III

ກິດຈະການການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 15(ເກົ່າ 13)(ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນ

ປະເພດກິດຈະການລົງທຶນ ປະກອບມີ:

1. ກິດຈະການທົ່ວໄປ;
2. ກິດຈະການສຳປະທານ;
3. ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ (PPP);
4. ກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ມາດຕາ1 16(ເກົ່າ 14)(ປັບປຸງ) ກິດຈະການທົ່ວໄປ

ກິດຈະການທົ່ວໄປ ແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນ ໃນຂະແໜງການທຸລະກິດທົ່ວໄປ ທີ່ ບໍ່ແມ່ນກິດຈະການສຳປະທານ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການທີ່ນອນໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ;
2. ກິດຈະການທີ່ບໍ່ນອນໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ;
3. ກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ.

ການພິຈາລະນາການລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ນອນໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການທີ່ບໍ່ນອນໃນບັນ ຊີ ຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ.

ການພິຈາລະນາການລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 17(ເກົ່າ 15) (ປັບປຸງ).ກິດຈະການສຳປະທານ

ກິດຈະການສຳປະທານແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດ ຖະບານ ໂດຍມີສັນຍາ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ລັດຖະບານ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການສຳປະທານທີ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ;
2. ກິດຈະການສຳປະທານທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

ລາຍລະອຽດຂອງປະເພດກິດຈະການສຳປະທານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີສະເພາະ.

ລັດຖະບານ ສາມາດເຂົ້າຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການສຳປະທານຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບ ການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນກິດຈະການຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການ ຊຶ່ງ ຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍກົດໝາຍສະບັບນີ້. ລັດຖະບານອອກລະບຽບການສະເພາະເພື່ອຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນໃນຮູບແບບ ການຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 19(ເກົ່າ16)(ປັບປຸງ) ກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນ ພັດທະນາເຂດໃດໜຶ່ງ ຕາມການຕົກ ລົງ ຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອ ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃຫ້ຄົບຊຸດ, ຮອງຮັບໃຫ້ແກ່ການດຶງດູດການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແນ່ໃສ່ສ້າງເປັນແຫຼ່ງເກັບລາຍຮັບ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ສ້າງ ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ຮັບເອົາເຕັກໂນ�โลຊີການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ທັນສະໄໝ.

ການຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ໝວດທີ 2

ການພິຈາລະນາລົງທຶນ

ມາດຕາ 20 (ເກົ່າ 17)(ປັບປຸງ) ການ ພິຈາລະນາການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ, ກິດຈະການ ສຳປະທານ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງຍື່ນສະເໜີຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ສຳລັບ ຜູ້ລົງທຶນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ທີ່ນອນໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ບໍ່ຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນສະເໜີຂໍຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຈະດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບ ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຫຼື ໃບທະບຽນອາກອນ, ຕາປະທັບ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ

ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແມ່ນເອກະສານຮັບຮອງການໄດ້ສິດລົງທຶນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຖືເປັນເອກະສານຮັບຮອງການສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນ. ເນື້ອໃນພື້ນຖານຂອງໃບອະນຸຍາດລົງທຶນປະກອບດ້ວຍ: ຊື່ວິສາ ຫະກິດ, ທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ, ເບີໂທລະສັບ/ອີເມວ, ທີ່ຕັ້ງໂຄງການ, ກິດຈະການ, ທຶນທັງໝົດ, ທຶນຈົດທະບຽນ, ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ, ຊື່ຜູ້ລົງທຶນ/ປະເທດ, ຮູບການລົງທຶນ ແລະ ອາຍຸການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 22(ເກົ່າ20)(ປັບປຸງ) ອາຍຸການລົງທຶນ

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ບໍ່ຄວບຄຸມ ບໍ່ຈຳກັດອາຍຸການລົງທຶນເວັ້ນເສຍແຕ່ກິດຈະການລົງທຶນທີ່ໄດ້ກຳນົດອາຍຸການລົງທຶນໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ແມ່ນຂຶ້ນກັບປະເພດ, ລັກສະນະ ຫລື ຂະໜາດ ຂອງໂຄງການ ແຕ່ອາຍຸສູງສຸດບໍ່ເກີນ ຊາວ (20) ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ເທື່ອລະ ສິບຫ້າ (15) ປີ ໂດຍຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າຕາມລະບຽບການ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກິດຈະການທີ່ໄດ້ກຳນົດອາຍຸການລົງທຶນໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ແມ່ນອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ (50) ປີ.

ສຳລັບອາຍຸຂອງການລົງທຶນ ກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນອີງຕາມອາຍຸທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ບົນ ເງື່ອນໄຂຜູ້ລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາໂຄງການຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ.

ໝວດທີ 3(ໃໝ່)

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ປະເພດກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຂອງສະເພາະ

ປະເພດກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະແມ່ນປະເພດທຸລະກິດທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວສູງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາໂດຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ເຊັ່ນ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ຂົນສົ່ງ, ສະຖາບັນການເງິນ, ທະນາຄານທຸລະກິດ, ປະກັນໄພ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໂລຫະ ແລະ ອະໂລຫະ, ການສ້າງຕັ້ງເຂດການຄ້າຊາຍແດນ, ເຂດພັດທະນາແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ການສ້າງຕັ້ງເຂດອຸດສາຫະ ກຳຕ່າງໆ.

ສຳລັບບັນຊີລະອຽດຂອງປະເພດກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ ແລະ ກຳນົດເວລການພິຈາລະນາ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຜ່ານຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແຈ້ງຕອບພາຍໃນ 45 ວັນ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ຂັ້ນ ຂອງ ການພິຈາລະນາການສະເໜີຂໍລົງທຶນ.

ການພິຈາລະນາການສະເໜີຂໍລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ປະກອບມີ ລັດຖະບານ, ກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ. ລາຍລະອຽດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4 (ໃໝ່)

ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່) ການສະເໜີອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນທີ່ມີຈຸດປະສົງອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຫາ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຈະອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ມີເປົ້າໝາຍໂຄງການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.
2. ມີໃບຢັ້ງຢືນການກວດສອບບັນຊີການເງິນຄືນຫຼັງ ສອງ ປີສຸດທ້າຍ ຈາກຂະແໜງການເງິນ ຫຼື ບໍລິສັດກວດສອບເອກະລາດ.
3. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນຄົບຖ້ວນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
4. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເງິນ ແລະ ຊັບສິນອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ກັບຄືນປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ ພັນທະຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດ ທີ່ຕົນລົງທຶນຢູ່;
2. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ນະໂຍບາຍຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ຈ້າງແຮງງານລາວ ເພື່ອເຮັດວຽກຢູ່ໃນ ວິສາຫະກິດຂອງຕົນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີພັນທະດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດທີ່ຕົນໄປລົງທຶນ;
2. ນຳເອົາຜົນກຳໄລ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ກັບຄືນປະເທດ;
3. ລາຍງານດ້ານການເງິນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ ການເງິນ ແລະ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.
4. ພາຍຫລັງສິ້ນສຸດການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳທຶນ ແລະ ຊັບສິນ ກັບຄືນປະເທດຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 5

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ມາດຕາ 29(ເກົ່າ21) (ປັບປຸງ)ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຕໍ່ຫ້ອງ ການບໍລິການ ລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ ຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ຫລື ອົງ ການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ.

ທຸກການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານຕ້ອງມີສັນຍາກັບລັດຖະບານ. ການລົງທຶນໃນກິດຈະການພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບການລົງທຶນສຳປະທານທີ່ດິນ ເຮັດກິດຈະການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານອື່ນໆ ທີ່ຕົດພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ຕ້ອງມີບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ /ຫລື ສັນຍາສຳປະທານ. ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາລະອຽດກຳນົດໄວ້ດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 (ເກົ່າ22)ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄັດເລືອກຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆເປັນຕົ້ນການປຽບທຽບ, ການປະມູນ ຫລື ການປະເມີນຜົນໂດຍຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ການເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ວິທີການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 31 (ເກົ່າ23)(ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາການລົງທຶນ

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພິຈາລະນາການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບສຳນວນເອກະສານສະເໜີຂໍລົງທຶນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງທາງດ້ານຫລັກການ ໂດຍຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນ;
2. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບແຈ້ງການເຫັນ ດີຈາກລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການໃນການເຈລະຈາ ແລະ ການຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ແລ້ວນຳເອົາຜົນຂອງການເຈລະຈາຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ;
3. ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນວາງເງິນຄ້ຳປະກັນໂຄງການຕາມລະບຽບການ ໂດຍອີງຕາມປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງການລົງທຶນ. ເງິນຄ້ຳປະກັນດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖອກໄວ້ໃນບັນຊີຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຈະຖືກສົ່ງຄືນພາຍຫລັງທີ່ເຮັດສຳເລັດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ.

ມາດຕາ 32 (ເກົ່າ25)(ປັບປຸງ) ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ

ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ແມ່ນການອອກເອກະສານຮັບຮອງສິດສຳປະທານຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 33 (ເກົ່າ26)(ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສຳປະທານ

ສັນຍາສຳປະທານສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານການເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ກັບ ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫລື ນະຄອນຫລວງ.

ສັນຍາສຳປະທານຕ້ອງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ເຊັ່ນ ເປົ້າໝາຍ, ມູນຄ່າ, ອາຍຸສັນຍາ, ບັນດາເງື່ອນໄຂ, ສິດ, ພັນປະໂຫຍດ ແລະ ພັນທະຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ມາດຕາ 34(ເກົ່າ27)(ປັບປຸງ) ການດັດແກ້ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສຳປະທານ ອາດຈະຖືກດັດແກ້, ປ່ຽນແປງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມໄດ້ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຄູ່ສັນຍາ. ຖ້າວ່າການດັດແກ້, ປ່ຽນແປງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມນັ້ນ ຫາກບໍ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຄູ່ສັນຍາ, ວັດຖຸປະສົງຂອງສັນຍາ, ໂອນໂຄງການ, ເພີ່ມເຕີມຄູ່ສັນຍາ ຫລື ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແມ່ນຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມພາລະບົດບາດ.

ເນື້ອໃນຂອງໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ສາມາດດັດແກ້ ໂດຍກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຖ້າບໍ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 35(ໃໝ່) ການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ

ການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ, ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ລັດຖະບານ ອາດພິຈາລະນາໃຫ້ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ ຫລື ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃຫ້ຕື່ມອີກ ໜຶ່ງ (1) ຄັ້ງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ

ສຳລັບສັນຍາຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຂະແໜງກະສິກຳ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດໜ້າວຽກຕາມສັນຍາ ແລະ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະກະກຽມເຂົ້າສູ່ສັນຍາສຳປະທານ ແຕ່ອາຍຸໄດ້ສິ້ນສຸດກ່ອນມື້ເຊັນສັນຍາສຳປະທານ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕໍ່ອາຍຸອີກຖ້າເວລາທີ່ຕ້ອງການເພີ່ມເຕີມສຳລັບກະກຽມນັ້ນ ບໍ່ເກີນ 3 ເດືອນ, ບົນພື້ນຖານການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ການມອບ, ໂອນ ສິດ ຕາມສັນຍາຫລື ໂອນຮຸ້ນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະການປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ໃນໄລຍະການປະຕິບັດສັນຍາຊອກຄົ້ນ-ສຳຫລວດ ບໍ່ສາມາດ ມອບ, ໂອນ ສັນຍາ ຫລື ຮຸ້ນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນໄດ້.

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບສິດ ຕາມ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ສັນຍາຊອກຄົ້ນ-ສຳຫລວດ ທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະຂອງການສຳຫຼວດ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ ບໍ່ສາມາດມອບ, ໂອນສິດຕາມສັນຍາ ຫລື ໂອນຮຸ້ນໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໄດ້ປະຕິບັດ ບັນດາເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ລົງທຶນຕົວຈິງໃສ່ໂຄງການຕາມແຜນໜ້າວຽກ ຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ຫລຸດ ສີ່ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (45%)ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ກວດສອບອິດສະຫລະ;
2. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໄລຍະການໄກ່ເກ່ຍ, ຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ;
4. ບໍ່ຢູ່ໃນສະພາວະການພິຈາລະນາລົ້ມລະລາຍ ຫລື ຖືກສານຕັດສິນເປັນ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ລົ້ມລະລາຍ;
5. ຕ້ອງເສຍອາກອນຕາມກົດໝາຍว่าດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນແລະ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມ ການມອບ, ໂອນ ໃນອັດຕາ 1% ຂອງມູນຄ່າຊັບສິນທີ່ຖືກມອບ,ໂອນ;
6. ຕ້ອງນຳ ສັນຍາ ການມອບ, ໂອນ ໄປຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທະບຽນສານ;
7. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ

ໝວດທີ 6 (ໃໝ່)

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່)ການລົງທຶນໃນກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ບົນພື້ນຖານສັນຍາລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການໃນໂຄງການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ ແລະ ສັງຄົມ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການປະມູນທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍ້ລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ້ລົງທຶນຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີ

ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ. ສ່ວນຂັ້ນຕອນການສະເໜີຂໍລົງທຶນ ແລະ ການພິຈາລະນາ ອະນຸຍາດ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະມູນ ຫລື ການປະເມີນຜົນ ໂດຍຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ດ້ວຍ ການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້. ວິທີການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍການລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ໝວດທີ 7
ການລົງທຶນໃນກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ມາດຕາ 40 (ເກົ່າ 33) (ປັບປຸງ) ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນ ເ ຂດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ, ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານສະເພາະທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຶງດູດການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແນ່ໃສ່ສ້າງເປັນແຫຼ່ງເກັບລາຍຮັບ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ສ້າງເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ຮັບເອົາເຕັກໂນ�โลຊີການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ທັນສະໄໝ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ, ເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 41 (ເກົ່າ 34)(ປັບປຸງ) ຫລັກການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃດໜຶ່ງ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມຫລັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້: ກຳນົດແຈ້ງວັດຖຸປະສົງຂອງເສດຖະກິດພິເສດ; ມີ ທີ ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມກັບວັດຖຸປະສົງ; ກຳນົດເນື້ອທີ່ ແລະ ເຂດແດນຢ່າງຈະແຈ້ງ; ກຳນົດອາຍຸສຳປະທານເຂດທີ່ຊັດເຈນ; ກຳນົດແຈ້ງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ປະຊາຊົນ; ກຳນົດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທີ່ຈະແຈ້ງ; ຜ່ານການປະເມີນຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ; ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ນອນຢູ່ໃນ ແຜນພັດທະນາ ຂອງລັດຖະບານ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ; ຮັບປະກັນ

ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ວັດ ທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດພາຍໃນເຂດ ຕາມແນວທາງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ການລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາອະນຸມັດການພິຈາລະນາການລົງທຶນສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບການພິຈາລະນາການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຄະນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຂໍການພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃນການສ້າງຕັ້ງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດແລະ ການລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 8

ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ມາດຕາ 43(ເກົ່າ44).(ປັບປຸງ) ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແມ່ນ ການບໍລິການ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ, ຮັບຄຳຮ້ອງສະເໜີຂໍລົງທຶນ, ພິຈາລະນາຄົ້ນຄວ້າອະນຸຍາດຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ໂດຍການ ປະສານງານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວລາຍງານລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸຍາດ , ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານວິຊາທຸລະກິດ, ບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ, ສະໜອງການບໍລິການຫລັງການອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ. ໂດຍແມ່ນ ຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໃຈກາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 44(ເກົ່າ45)(ປັບປຸງ) ຫລັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫລັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການປະຕູດຽວ ຢູ່ຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນສູນລວມການບໍລິການ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

2. ການບໍລິການຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້; 4. ການພິຈາລະນາການລົງທຶນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

3. ການເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;

ໝວດທີ 9

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ສາຂາ

ມາດຕາ 45(ເກົ່າ47)(ປັບປຸງ) ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ພາຍໃນກຳນົດ ເວລາ ຫ້າ (5) ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີ ຂອງຜູ້ລົງທຶນເປັນ ຕົ້ນໄປ.

ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຮັບຮູ້ສິດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະ ບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດແມ່ ເພື່ອເປັນພື້ນ ຖານ ໃນການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີສິດເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ.

ສຳລັບຫຼັກການໃນການສ້າງຕັ້ງ, ການກຳນົດອາຍຸ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງສາຂາ:

ການສ້າງຕັ້ງສາຂາບໍລິສັດ ໃນກິດຈະການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ໃນ ສອງ (2) ຮູບແບບ ເປັນ ສາຂາບໍລິສັດພາຍໃນ(Inland Branches) ແລະ ສາຂາບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ(Foreign Branches).

ມາດຕາ 47(ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງສາຂາບໍລິສັດພາຍໃນ

ການສ້າງຕັ້ງສາຂາຂອງບໍລິສັດພາຍໃນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໃນກິດຈະການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນແຂວງທີ່ສາຂາຕັ້ງຢູ່ພາຍໃນ ກຳນົດເວລາ ເຈັດ(7) ວັນ ກອ່ນການເປີດສາຂາຢ່າງເປັນທາງການ

ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຂອງ ສາຂາບໍລິສັດພາຍໃນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 48(ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງສາຂາບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ

ການສ້າງຕັ້ງສາຂາບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ໃນກິດຈະການຄຸ້ມຄອງສະເພາະ ແມ່ນສາຂາຂອງບໍລິສັດຂ້າມຊາດ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງເປັນເອກະລາດ, ມີລະບົບບັນຊີ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເປັນຂອງຕົນເອງ , ສາມາດເປີດບັນຊີຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ, ສາມາດສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ກຳໄລຈາກການລົງທຶນ , ເງິນ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ ຫລື ຂອງວິສາຫະກິດ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມ ມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລາຍລະອຽດຂອງບັນຊີກິດຈະການຄຸ້ມຄອງສະເພາະທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງສາຂາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ IV

ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ-ອາກອນ

ມາດຕາ 49 (ເກົ່າ49) (ປັບປຸງ) ຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ

ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນທຸກຂະໜາດການລົງທຶນ ໂດຍສະເພາະວິສາຫະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ຈະໄດ້ຮັບນະ�โยบายສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ເຂດ ແລະ ຂະແໜງການລົງທຶນ.

ຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບນະโยบายສົ່ງເສີມ ມີ ຂະແໜງ ສຶກສາ, ສາທາ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງ, ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳທັນສະໄໝ, ອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນโลຊີໃນລະດັບສູງ (Hi-Tech) ທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ , ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ແລະ ການບໍລິການ ຊຶ່ງແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີລະອຽດຂອງ ບັນດາກິດຈະການໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວເປັນສາມລະດັບ ໂດຍອີງໃສ່ກິດຈະການບູລິມະສິດ ຂອງລັດຖະບານ, ກິດຈະການທີ່ຕິດພັນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ການສົ່ງເສີມແບ່ງອອກເປັນສາມລະດັບ ດັ່ງນີ້:

- ລະດັບ 1: ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມສູງສຸດ;

- ລະດັບ 2: ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມປານກາງ;

- ລະດັບ 3: ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຕ່ຳ.

ການລົງທຶນໃນບັນດາກິດຈະການສົ່ງເສີມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ຈະໄດ້ຮັບນະ�โยบายຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ດ້ານອາກອນກຳໄລ, ພາສີນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຕາມລະດັບຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 50 (ເກົ່າ 50). ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ກຳນົດໂດຍອີງຕາມສະພາບພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ພູມີປະເທດ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ ສາມ (3) ເຂດດັ່ງນີ້:

ເຂດ 1: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ຍັງບໍ່ທັນອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ພູມີປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ເປັນເຂດພູດອຍຫ່າງໄກສອກຫລີກ. ເຂດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນລະດັບສູງສຸດ;

ເຂດ 2: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນໄດ້ສ່ວນ ໃດສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ພູມີປະເທດບໍ່ທຸລະກັນດານເທົ່າກັບເຂດ 1. ເຂດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງ ເສີມການລົງທຶນໃນລະດັບກາງ;

ເຂດ 3: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນໄດ້ດີ. ເຂດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນລະດັບຕ່ຳ.

ລາຍລະອຽດການກຳນົດເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 51 (ເກົ່າ 51)(ປັບປຸງ). ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ

ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ເຂດ 1:

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 8 ປີ;

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 6 ປີ;

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 4 ປີ;

2. ເຂດ 2:

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 5 ປີ;

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 3 ປີ;

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 1 ປີ;

3. ເຂດ 3:

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 3 ປີ;

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 1 ປີ;

ໄລະຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ມື້ມີລາຍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຳລັບກິດຈະການຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່, ສ້າງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ, ຂະແໜງສຶກສາ, ສາທາ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ, ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງທີ່ເປັນມູນເຊື້ອຂອງຊາດເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ວັນມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ. ຫລັງຈາກສິ້ນ ສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ເສຍພັນທະອາກອນກຳໄລຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ.

ສຳລັບການລົງທຶນຂະຫຍາຍກິດຈະການກໍຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອາກອນກຳໄລຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ເຊັ່ນກັນ.

ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານແຮ່ທາດ ຜົນປະ�โยດຂອງລັດຖະບານ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 48% ຂອງຜົນປະโยດທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການ ສົມທຽບໃສ່ຜົນປະโยດຂອງຜູ້ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 52 (ເກົ່າ 52)(ປັບປຸງ)ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນນອກຈາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານ ພາສີ-ອາກອນອື່ນ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ, ສຳລັບການຍົກເວັ້ນອາກອນນຳເຂົ້າສິ່ງດັ່ງກ່າວ ທີ່ມີລັກ ສະນະສິ່ງເສີມນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະ;

2. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີສົ່ງອອກສຳລັບຜະລິດຕະພັນທົ່ວໄປເພື່ອສົ່ງອອກ. ສ່ວນການສົ່ງອອກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຜະລິດຕະພັນຈາກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບການນຳເຂົ້ານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທຸກປະເພດແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນດ້ານພາສີ-ອາກອນ;

3. ສາມາດຍົກຍອດເງິນຂາດທຶນປະຈຳປີໄປຫັກອອກໃນປີຖັດໄປຫາກມີການຂາດທຶນ ປະຈຳປີຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າ ທີ່ສ່ວຍສາອາກອນໄດ້ກວດກາຢັ້ງຢືນແລ້ວພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ (3) ປີ. ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວຍອດເງິນ ຂາດທຶນທີ່ຍັງເຫລືອຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກກຳໄລຕໍ່ໄປອີກ.

ມາດຕາ 53 (ເກົ່າ 53). ນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ ດ້ວຍການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 (ເກົ່າ 54).(ປັບປຸງ)ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະເພາະພິເສດມີດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນສ້າງໂຮງໝໍ, ໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ໂຮງຮຽນສາມັນສຶກສາ, ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈ, ກິດຈະການສາທາລະນຸປະໂພກ, ບາງກິດຈະການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນການ ເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ດັ່ງນີ້:
   - ເຂດ 1: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ 15 ປີ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນ ອາກອນກຳໄລເພີ່ມ 5 ປີ;
   - ເຂດ 2: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າຫລືສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ 10 ປີ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ອາກອນກຳໄລເພີ່ມ 3 ປີ;

- ເຂດ 3: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າຫລືສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ 5 ປີ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລເພີ່ມ 2 ປີ.

2. ວິສາຫະກິດລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປທີ່ນຳໃຊ້ແຮງງານພາຍໃນນັບແຕ່ ສາມຮ້ອຍ (300) ຄົນຂຶ້ນໄປພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານອາກອນກຳໄລ ຕາມມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຍັງສາມາດຂໍຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໄດ້ຕື່ມອີກ3 ປີ.

ມາດຕາ 55(ເກົ່າ 55)(ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ

ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານ ພາສີ-ອາກອນ ຈະໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນ ໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານ ພາສີ- ອາກອນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການການເງິນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານພາສີ-ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ

2. ສຳລັບການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງໃຫ້ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນສົມທົບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງ ການເງິນຕິດຕາມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ2

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານອື່ນໆ

ມາດຕາ 56 (ເກົ່າ57) ການສົ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເອກະພາບ, ວ່ອງໄວ, ທັນການ ແລະ ສາມາດຕັດສິນໃຈລົງທຶນໄດ້ນັ້ນຕ້ອງສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ການລົງທຶນ ຢູ່ໃນຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເຄືອຂ່າຍ, ສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປັນຕົ້ນ: ການໂຄສະນາຜ່ານລະບົບເວັບໄຊ, ປຶ້ມຄູ່ມື, ວາລະສານ, ແຜ່ນພັບໂຄສະນາ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ, ສະຖານ ທູດ, ກົງ

ສູນລາວ ຫລື ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານການຄ້າລາວປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມາລົງທຶນ.

ມາດຕາ 57 (ເກົ່າ59) ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ

ນອກຈາກນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດທີ 1 ແລະ ໝວດທີ 2 ຂອງ ພາກທີ IV ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ບາງຂະແໜງການ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃດໜຶ່ງນັ້ນ ລັດຖະບານ ມີສິດ ນຳສະເໜີຕໍ່ ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຫລື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ເປີດກອງປະຊຸມ.

ໝວດທີ3

ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ມາດຕາ 58 (ເກົ່າ 60) ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບສິດສະເໝີພາບໃນການລົງທຶນ, ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງສປປ ລາວ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 59 (ເກົ່າ 61)(ປັບປຸງ) ຮູບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ລັດຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍບໍ່ເກັບເກນ, ຍຶດ ແລະ ໂອນມາເປັນຂອງລັດ ດ້ວຍວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານ ມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບຄ່າທົດແທນຄືນຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງ ຕາມລາຄາຕະຫລາດໃນເວລາມອບໂອນ ແລະ ດ້ວຍວິທີການຊຳລະທີ່ຕົກລົງກັນ ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 60 (ເກົ່າ 62) ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍว่าด้วยຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາສາກົນ ຫລື ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່): ການບໍລິການຫຼັງການອອກອະນຸຍາດ

ຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງ ການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງ ສ້າງກົນໄກ ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼັງໄດ້ຮັບການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ເພື່ອຮັບຟັງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ໃນການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ຫຼື ຄຳ ຮ້ອງທຸກ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອ ສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ພາກທີ V

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 62 (ເກົ່າ 63)(ປັບປຸງ) ສິດໃນການລົງທຶນ

ສິດໃນການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນມີດັ່ງນີ້:

1. ລົງທຶນໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທຸກເຂດລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ຫວງຫ້າມຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ລົງທຶນຕາມປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບວິສາຫະກິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບກົດ;
3. ຂໍສຳປະທານໂຄງການຈາກລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເພື່ອພັດທະ ນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ;
4. ຂໍສຳປະທານສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດຈາກລັດຖະບານ;
5. ຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຫລື ສາຂາຂອງຕົນ ຢູ່ສປປ ລາວ;
6. ຂໍປ່ຽນວັດຖຸປະສົງ ຫລື ກິດຈະການລົງທຶນໃນກໍລະນີທີ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຫາກບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ເນື່ອງມາຈາກການປ່ຽນແປງດ້ານນະ�โยบาย, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ;
8. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆຈາກລັດ, ສິດແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ;

9. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກລັດໃນດ້ານຕ່າງໆໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;

10. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫລື ການສຳປະທານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.;

11. ສຳລັບຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນ ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ, ໃຫ້ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ.

12. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດໃນຕົກ, ອາຄານ ຫລື ສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ, ມີສິດໂອນກຳມະສິດໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

13. ເປີດບັນຊີເປັນເງິນກີບ ຫລື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ທະນາຄານທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

14. ຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າຕົນຖືກອັບປະໂຫຍດໃນການລົງທຶນ;

15. ໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

ມາດຕາ 63 (ເກົ່າ 65)(ປັບປຸງ)ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ

ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນມີດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນການໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;

2. ຈັດຫາແລະນຳໃຊ້ວັດຖຸ,ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກແລະເຕັກໂນ�โลຊີຕ່າງໆເຂົ້າໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;

3. ເຂົ້າເຖິງຕະຫລາດພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດ;

4. ຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພແລະມີຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນ;

5. ດຳເນີນກອງປະຊຸມເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງຕົນ;

6. ມອບ, ໂອນ, ຖອນ ຫລື ເພີ່ມ ທຶນ ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນດຳເນີນທຸລະກິດແທນ;

7. ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການ ຄວບ, ໂຈະ, ຍຸບເລີກ ຫລື ປ່ຽນຮູບແບບວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;

8. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 64 (ເກົ່າ 66)(ປັບປຸງ)ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ

ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານມີດັ່ງນີ້:

1. ເຊັນສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານກັບນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານເພື່ອເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະ ນີກິດຈະການລົງທຶນຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳເຂົ້າຜູ້ອອກແຮງງານດ້ານຮ່າງກາຍແລະມັນສະໝອງເກີນອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານຜູ້ລົງທຶນມີສິດນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ;

2. ສັບຊ້ອນ, ຈັດວາງຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງງານຕ່າງໆຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວິສາຫະກິດຕົນ;

3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຫລືມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງສະເໝີພາບ;

4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 65 (ເກົ່າ 67)(ປັບປຸງ) ສິດໃນການຢູ່ອາໄສສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ ມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ. ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານ. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງການຂໍວີຊາເຂົ້າ-ອອກຫລາຍເທື່ອ ໜຶ່ງ (1) ປີ ສຳລັບ ກິດຈະການທົ່ວໄປ ແລະ ຫ້າ (5) ປີ ສຳລັບ ກິດຈະການສຳປະທານ.

ມາດຕາ 66 (ເກົ່າ 68) ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນການສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດມີສິດສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ກຳໄລຈາກການລົງທຶນ, ເງິນ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆທີ່ເປັນກຳມະສິດສ່ວນຕົວ ຫລື ຂອງວິສາຫະກິດ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມໃຫ້ລັດ ຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 67(ໃໝ່) ພັນທະຕໍ່ລັດ

ຜູ້ລົງທຶນມີພັນທະຕໍ່ລັດ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;

2. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3.ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍว่าด้วยການບັນຊີຂອງ ສປປ ລາວ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນກໍສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນ ຂອງ ສປປ ລາວ;

4. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານ ເປັນຢ່າງດີ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທຸລະກິດ;

5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

6. ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນ�โลยี ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ

7.ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ຕາມດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ພັນທະດ້ານສັງຄົມ

ຜູ້ລົງທຶນມີພັນທະດ້ານສັງຄົມ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບອບປະກັນໄພ ແລະ ປະກັນສັງຄົມຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະ ແຮງງານຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ,

2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນໃນວິສາຫະກິດ ຂອງຕົນໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານ;

3. ເຄົາລົບນັບຖື ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງທ້ອງຖິ່ນ;

4. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການນຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;

5. ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມທຸລະກິດພາຍໃນ, ການ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພັດທະນາ ທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດໂຄງການຂອງຕົນ;

6. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກ ງານພັດທະນາສັງຄົມ ຕາມດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວ, ຖືສຳຄັນ ການປົກປັກຮັກສາ ສະພາບແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ໃນກໍລະນີ ເກີດບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ລົງທຶນມີພັນທະປະຕິບັດ ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບ ດັ່ງກ່າວ ຢ່າງທັນການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ປະຕິບັດພັນທະ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກ ງານ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. .ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 70 (ເກົ່າ 71)(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງມີການກະທຳດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸມັດ, ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຫວງຫ້າມ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຂັດຂວາງການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນທຸກຮູບການ;
3. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 71 (ເກົ່າ72)(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ

ຫ້າມພະນັກງານມີການກະທຳດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງເພື່ອຫາຜົນປະ�โยດສ່ວນຕົວ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຜົນປະ�โยດ ທີ່ຂັດກັບກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຮັບສິນບົນຈາກຜູ້ລົງທຶນ ຫລື ຜູ້ທີ່ຫວັງຜົນປະ�โยດຈາກການລົງທຶນ;
4. ເປີດເຜີຍເອກະສານລັບຂອງຊາດ, ຂອງລັດຖະການ ແລະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;

5. ແກ່ຍາວເວລາ ຫລື ກົດໝ່ວງການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;

6. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 72 (ເກົ່າ 73)(ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມຜູ້ລົງທຶນມີການກະທຳດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບົນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານລັດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຫລົບຫລີກການປະຕິບັດພັນທະ, ເຊື່ອງອຳລາຍໄດ້, ຜົນກຳໄລລວມທັງຕົວເລກການເສຍພາສີ-ອາກອນ;
4. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີຫລືໂຄສະນາທັບຖົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ;
5. ກະທຳ ຫລື ເຄື່ອນໄຫວໃດໆ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບທາງສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ;
6. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີVII

ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ, ຖອນ, ຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ມາດຕາ 73 (ເກົ່າ 74)(ປັບປຸງ) ການໂຈະການລົງທຶນ

ການລົງທຶນຈະຖືກໂຈະໂດຍອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ຕາມຄຳເຫັນຂອງອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ຍ້ອນທຸລະກິດມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫລື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ການໂຈະການລົງທຶນຕ້ອງມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ຫລື ປັບປຸງໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ກິດຈະການນັ້ນກໍຈະຖືກຍຸບເລີກຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 74 (ເກົ່າ 75)(ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນ

ການລົງທຶນຈະຖືກປ່ຽນແປງດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການປ່ຽນ ວັດຖຸປະສົງໃນການດຳເນີນກິດຈະການ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ, ທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 75 (ເກົ່າ 76)(ປັບປຸງ) ການຖອນ ແລະ ການຍົກເລີກການລົງທຶນ

ການລົງທຶນທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ພັນທະການເງິນອື່ນໆ ເປັນໄລຍະເວລາ ໜຶ່ງ (1) ປີຈະຖືກແຈ້ງເຕືອນໂດຍອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສອງ (2) ຄັ້ງ, ຖ້າບໍ່ມີການແກ້ໄຂ ແມ່ນຈະຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ. ການຖອນໃບອະນຸຍາດ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈະບໍ່ປົດປ່ອຍ ຜູ້ລົງທຶນອອກຈາກພັນທະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕໍ່ລັດ.

ການລົງທຶນຈະຖືກຍົກເລີກໂດຍອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ:

1. ຕາມການສະເໜີ ຂອງຄູ່ສັນຍາ;

2.ຕາມການສະເໜີຂອງຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຂໍ້ຜູກພັນຂອງອີກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

3. ເມື່ອມີການຖອນໃບອະນຸຍາດໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ , ໃບ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດ ຂອງຂະ ແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ

4. ເມື່ອມີຄຳຕັດສິນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຂອງສານ.

ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາການຍົກເລີກການລົງທຶນມີດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງເຕືອນຜູ້ລົງທຶນໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີການດຳເນີນທຸລະກິດຂັດກັບສັນຍາສຳປະທານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ

ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ (90) ວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການເຕືອນເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງເຮັດບົດບັນທຶກກັບຜູ້ລົງທຶນ;

2. ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວແລ້ວອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ກໍຈະອອກແຈ້ງເຕືອນເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫົກສິບ(60) ວັນ;

3. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນຍັງບໍ່ປະຕິບັດສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ຈຶ່ງອອກແຈ້ງຍົກເລີກການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ສື່ມວນຊົນ ເພື່ອອອກຂ່າວພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 76 (ເກົ່າ 77) (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ການລົງທຶນຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ໝົດອາຍຸການລົງທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ໂຄງການລົງທຶນ ໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ;

2. ມີການຖອນຫລືຍົກເລີກ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;

3. ມີການຄວບເຂົ້າກັນ ຫລື ແຍກຕົວອອກຈາກກັນຂອງກິດຈະການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນອື່ນ;

4. ຍຸບເລີກຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫລື ຄູ່ສັນຍາໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ຍົກເລີກຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຫລື ລົ້ມລະລາຍ.

ພາກທີ VIII

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 77 (ເກົ່າ 78) (ປັບປຸງ) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບດ້ານການລົງທຶນດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ;

2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;

3.ການແກ້ໄຂໂດຍ ສູນ ຫຼື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;

4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ມາດຕາ 78 (ເກົ່າ 79)(ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານການລົງທຶນຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນຳກັນໂດຍສັນຕິວິທີ ແລະ ປະນີປະນອມ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ເປັນທຳ.

ມາດຕາ 79 (ເກົ່າ 80) (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນ ຫລື ບໍ່ສາມາດ ແກ້ໄຂກັນໄດ້ໂດຍຄູ່ກໍລະນີ, ຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ສາ ມາດສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ , ຄະນະບໍລິຫານງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫລື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 80 (ເກົ່າ 81)(ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂໂດຍສູນ ຫຼື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະ ເທດ

ໃນກໍລະນີຂໍ້ຂັດແຍ່ງບໍ່ສາມາດຖືກແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານໄດ້, ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດ ຮ້ອງຂໍຕໍ່ ສູນ ຫຼື ຫ້ອງການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ນັກລົງທຶນດ້ວຍກັນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດເລືອກທີ່ຈະສະເໜີແກ້ໄຂໂດຍ ສູນ ຫຼື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫລື ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ. ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະ ໄກ່ເກ່ຍດັ່ງກ່າວຈະຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃນ ສປປ ລາວໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍສາກົນ, ເຊິ່ງລວມທັງ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮັບຮູ້ ແລະ ການບັງຄັບປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະສານ ຫຼື ອົງ ການ ແກ້ໄຂໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ ຂັດແຍ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ (1958) ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍກົດໝາຍແກ້ໄຂໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງ ປະເທດ, ແຕ່ຕ້ອງ ຜ່ານການຮັບຮອງຕາມຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການຍຸຕິທຳຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 81 (ເກົ່າ 82) (ປັບປຸງ) ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ

ໃນກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງຫາກເຫັນວ່າຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ ຫລື ອັບປະໂຫຍດ ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໂດຍຜ່ານຂະບວນການໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 77, ມາດຕາ 78 ແລະ ມາດຕາ 79 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຝ່າຍດັ່ງກ່າວ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ມີສັນຍາກັບລັດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ພາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ, ກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່) ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

2. ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;

3. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ-ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ລັດຖະບານ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ;
3. ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ວຽກງານການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ລວມທັງມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຕິດຕາມ, ກວດ ກາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍການປະສານສົມທົບ ກັບທ້ອງຖິ່ນ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຕູດຽວ ໃນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
5. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານໃນວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
7. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
8. ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂ ເບື້ອງຕົ້ນບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
9. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ສັນຍາທີ່ຕົນອອກອະນຸຍາດ ຫລື ເຊັນສັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດ ໂດຍການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ

ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ຮັບຜິດຊອບ:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແລະ ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ໃນວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແລະ ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ແລະ ສູນກາງ;

3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະ�โยบาย, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບວຽກງານການດຶງດູດການລົງທຶນ;

4. ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຕູດຽວ ໃນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;

6. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ໃນວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

7. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;

8. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນອອກອະນຸຍາດໃຫ້ມີປະສິດ ທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;

9. ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂ ເບື້ອງຕົ້ນ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການລົງທຶນໃນແຂວງ ຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງຕົນ;

10. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງໃກ້ສິດ ແລະ ເປັນປົກກະຕິບັນດາໂຄງການ ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນແຂວງ, ນະຄອນຂອງຕົນ;

11. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ , ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ສັນຍາທີ່ ຕົນອອກອະນຸຍາດ ຫລື ເຊັນສັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດໂດຍການເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ;

12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 85 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການແຜນການແລະ ການລົງທຶນເມືອງ , ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;

2. ເຜີຍແຜ່ນະ�โยบาย, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອຳ ນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

3. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

4. ສ້າງໂຄງການຫລືກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລ້ວສະເໜີຂັ້ນເທິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ;

5. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ຂໍ້ມູນ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຢູ່ໃນເມືອງຂອງຕົນ;

6. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ໃນເມືອງ, ເຫດສະບານ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;

7. ສະຫລຸບ, ລາຍງານວຽກງານການລົງທຶນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະ�โยบาย, ລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ການອອກໃບອະນຸຍາດ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
4. ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 87 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະ�โยบาย, ລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ການອອກໃບອະນຸຍາດ , ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກຕາມພາລະບົບບາດ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ ໂດຍການເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;
4. ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອລາຍງານອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ;

5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາ

ມາດຕາ 88 (ເກົ່າ 92)(ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາການລົງທຶນ

ຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາໂຄງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 83, ມາດຕາ 84, ມາດຕາ 85 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 86, ມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້

ມາດຕາ 89 (ເກົ່າ 93) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາກິດຈະການການລົງທຶນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດ ກາຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການປະຕິບັດສັນຍາການລົງທຶນ;

2. ກວດກາການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;

3. ກວດກາການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງຊັບສິນຂອງ ປະຊາຊົນ, ຂອງລັດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;

4. ກວດກາການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ກວດກາການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພຂອງແຮງງານ.

ອົງການກວດກາການລົງທຶນມີສິດສະເໜີມາດຕະການແກ້ໄຂຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອພິຈາລະນາໃນ ກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 90 (ເກົ່າ 94)(ປັບປຸງ) ປະເພດການກວດກາ

ການກວດກາມີສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 83, 84, 85, 86 ແລະ ມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

2. ການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫລວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດໃນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 91 (ເກົ່າ 95)ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາມີສາມຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າແມ່ນການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນແມ່ນການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາສາມາດດຳເນີນການກວດກາດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 92 (ເກົ່າ 96). ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດຶງດູດ ແລະ ການຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 93 (ເກົ່າ 97) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໄໝ, ໃຊ້ແທ່ນທາງແພ່ງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ XI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 94 (ເກົ່າ 98)ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 95 (ເກົ່າ 99)(ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາ ຊົນ ລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫລັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າ (15) ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2009. ຜົນປະໂຫຍດຂອງບັນດາວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບພາຍໃຕ້ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ຈົນກວ່າສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ກ່ອນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະສືບຕໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຈົນຄົບ ສິບຫ້າ (15) ປີ ຫຼັງຈາກນັ້ນແມ່ນໃຫ້ຫັນມາໃຊ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ກົດໝາຍທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບັນດາວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວຫາກມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວຂະແໜງການດັ່ງກ່າວກໍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນປະຕິບັດໄດ້ໃນທັນໃດ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ